

درآمدی بر سبک زندگی خانواده اسلامی

* حجت‌الاسلام‌والمسلمین حمید فلاحتی

** حجت‌الاسلام‌والمسلمین عباس آزاد*

اشاره

سبک زندگی (lifestyle) موضوعی میان‌رشته‌ای و به منزله نقشه راه زندگی قابل بازخوانی در فرهنگ اسلامی است؛^۱ همان‌طور که مقام معظم رهبری می‌فرماید: «رفتار اجتماعی و سبک زندگی، تابع تفسیر ما از زندگی است. هدف زندگی چیست؟! هر هدفی که ما برای زندگی معین کنیم، برای خودمان ترسیم کنیم، به‌طور طبیعی، متناسب با خود یک سبک زندگی به ما پیشنهاد می‌شود».^۲

سبک زندگی اسلامی ارائه‌دهنده یک مدل کلی از زندگی مبتنی بر آموزه‌های اسلامی است. ما بر این باوریم که اسلام عرصه زندگی را خانواده می‌داند. از

* عضو هیأت علمی پژوهشکده سبک زندگی.

** کارشناسی ارشد روانشناسی اسلامی و پژوهشگر مؤسسه سبک زندگی آل یاسین.

۱. مسعود آذربایجانی و مجتبی فیضی، «سبک زندگی از منظر علامه طباطبائی^{علیه السلام}»، فصلنامه معرفت، ش ۲۰۲، مؤسسه آموزشی پژوهشی امام خمینی^{ره}، ۱۳۹۳ ش، صص ۴۹-۳۱.
۲. بیانات مقام معظم رهبری در تاریخ ۲۳/۷/۹۱.

منظر اسلام تجلی تام سبک زندگی در نظام خانواده تحقق خواهد یافت. به عبارت دیگر، خانواده از مهم‌ترین عوامل سازنده سبک زندگی است.^۱ در نظام خانواده است که سبک زندگی اسلامی فرصت بروز و ظهور پیدا می‌کند. بنابراین ساختار سبک زندگی اسلامی همان الگوی خانواده از دیدگاه اسلام است.

دین اسلام به عنوان آخرین دین آسمانی، بخش قابل توجهی از قوانین و احکام خود را به خانواده اختصاص داده است. پیامبر اسلام ﷺ و اولیای دین ﷺ توجه ویژه‌ای به مسائل خانواده داشته و مطالب ارزنده‌ای درباره روابط خانوادگی بیان داشته‌اند. از آن بزرگواران درباره شیوه انتخاب همسر، چگونگی روابط خانوادگی و برخورد با فرزندان در خانواده بیانات ارزشمندی به یادگار مانده که می‌تواند در تبیین شاخصه‌های خانواده اسلامی نقش بسزایی ایفا کند. در این نوشتار به بررسی چهار شاخصه سبک زندگی خانواده اسلامی می‌پردازیم.

۱. ایمان محوری

ایمان به خدا یکی از شاخصه‌های بنیادین خانواده اسلامی است؛ چراکه افکار و اعمال انسان بر اساس نوع نگرش و باور او به مبدأ هستی شکل می‌گیرد و خانواده مهم‌ترین جایی است که در آن باورها و اعتقادات دینی، ارزش‌های اخلاقی و هنجارهای اجتماعی از نسلی به نسل بعدی منتقل می‌شود.^۲ ایمان به معنای پذیرش توحید الهی، اقرار به نبوت و عمل بر اساس فرمان‌های خداست.^۳

۱. محمدتقی فعالی، مسجد و سبک زندگی، صص ۳۸ - ۴۳.

۲. احمدحسین شریفی، همیشه بهار (اخلاق و سبک زندگی)، ص ۲۳۴.

۳. شیخ طوسی، التبیان، ج ۶، ص ۲۵۰؛ طبرسی، مجمع البیان، ج ۶، ص ۴۴۷؛ علامه طباطبائی، المیزان، ج ۱۱، ص ۳۵۳.

در سبک زندگی اسلامی خانواده بر مدار اعتقاد و ایمان به خداوند متعال شکل می‌گیرد و این اصل بر تمام امور خانواده و روابط میان اعضای خانواده اثر مطلوب می‌گذارد. ایمان به خدا، زندگی خانوادگی انسان را سامان می‌دهد، آرامش را بر وجود او حاکم می‌کند و روابط میان زن و شوهر را بر محور عشق و محبت جهت می‌دهد. رسول اکرم ﷺ می‌فرمایند: «كُلَّمَا ازْدَادَ الْعَبْدُ إِيمَانًاً ازْدَادَ حُبًّاً لِلنِّسَاءِ؛ هر آن داره برا ایمان بندۀ افزوده شود، محبتش به زنان (همسرش) افزون تر می‌شود».^۱ نیز امام صادق علیه السلام می‌فرمایند: «الْعَبْدُ كُلَّمَا ازْدَادَ لِلنِّسَاءِ حُبًّاً، ازْدَادَ فِي الإِيمَانِ فَضْلًاً؛ هر آن داره محبت و علاقه بندۀ به زنان (همسرش) بیشتر باشد، ایمانش افزون تر است».^۲

رابطه ایمان و افزایش مهر و محبت در خانواده رابطه‌ای دوسویه است؛ هر چه نور ایمان بر قلب افراد خانواده بیشتر شود، آنان هم‌دیگر را بیشتر دوست دارند. این افزایش عشق و علاقه قلبی زمینه‌ساز ارتقا و افزایش نور ایمان است. می‌توان گفت عشق و محبتی که برخواسته از نور ایمان به خدا باشد، محبتی فزاینده و ماندگار است.

عاشقانه‌هایی که از زندگی علماء و شهداء به یادگار مانده است نشان‌دهنده محوریت ایمان و پایبندی به مبانی دینی در زندگی آنان است. ایمان باعث ماندگاری و تحکیم خانوادگی آنان شده است. در خاطرات همسر شهید بزرگوار دکتر شهریاری، چنین آمده است: «پس از ازدواج با شهید شهریاری عمق رفتار نمونه و متشرع بودنش را در زندگی شخصی خودمان دیدم و نماز شب خواندن همسرم را دیدم. در شب اول ازدواجمان سجاده نماز شب شهید شهریاری پهن بود. شهید شهریاری بسیار مبادی اخلاق بود و ادب، نگاه، صحبت، رفتار و

۱. شیخ صدوق، من لا يحضره الفقيه، ج ۳، ص ۳۸۴.

تقدم سلام وی همیشه زبانزد بود. همسرم در انجام واجبات و ترک محرمات نیز به اندازه جدیت در مسائل علمی جدی بود. شهید شهریاری حتی در برخی عروسی‌ها حضور پیدا نمی‌کرد و با کسی هم تعارف نداشت. می‌گفت: وقتی قرار است حلالی حرام شود در آن محل حضور پیدا نمی‌کنم». ^۱

۲. مدیریت خانواده

خانواده مانند هر سازمانی نیاز به مدیریت دارد. مدیریت خانواده از حساس‌ترین و ظریف‌ترین و مؤثرترین نوع مدیریت‌ها است؛ زیرا:

- خانواده نهاد مقدسی است که تحکیم آن زمینه‌ساز استحکام جامعه می‌شود.

- وجود مدیریت مناسب در خانواده موجب می‌شود که اکرام و احترام متقابل در خانواده افزایش یابد و افراد خانواده در کنار یکدیگر متعدد مسئولیت‌ها و وظایف خاص خود شوند، تعاون و همکاری بین آنان به خوبی صورت گیرد، علایق طبیعی و احساسی به تدریج به عواطف عقلانی تبدیل گردد و بین اعضای خانواده صفا و صمیمیت ایجاد شود و استمرار یابد. ^۲

- اگر خانواده‌ای از مدیریت صحیح برخوردار نباشد، شیرازه آن از هم می‌پاشد و نظم و انسجام آن از بین می‌رود.

همه این امور، ضرورت وجود مدیریت و نیز لزوم مدیریت قوی بر خانواده را نشان می‌دهد.

یکی از مباحث مهمی که آرامش و سعادت دنیوی و اخروی یک خانواده ایمانی را تهدید می‌کند، بی‌جواب ماندن این سؤال است که «مدیر و سرپرست خانواده

1. www.majid-shahriari.blogfa.com/post/4.

۲. احمد صافی، «مدیریت در خانه و خانواده؛ خانواده و فرزندان در دوره پیش‌دبستانی»، ج ۲، صص ۱۶-۹.

کیست؟». اسلام در تقسیم وظایف زن و مرد در زندگی تفاوت‌هایی قائل شده و مدیریت و اداره خانواده را بر عهده مردان قرار داده است: «الرّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ؛ مردان، سرپرست زنان‌اند».^۱

تفسران کلمه «قوامون» را اداره امور و تسلط بر زنان معنا کرده‌اند.^۲ حق سرپرستی و مدیریت منزل، که خدا بر عهده مردان قرار داده، به دلیل تفاوت‌هایی است که خداوند از نظر آفرینش و از روی مصلحت نوع بشر میان زن و مرد قرار داده است. دلیل این واگذاری این است که تحمل مردان بر انجام کارهای دشوار بیشتر از زنان است^۳ و همچنین مردان وظایفی در مورد انفاق و پرداخت‌های مالی در برابر زنان و خانواده بر عهده دارند.^۴

در خانواده اسلامی مدیریت خانواده و اداره امور آن بر عهده مردان قرار داده شده که دلیل آن شرایط طبیعی و جسمی مردان است. البته سپردن وظیفه سرپرستی به مردان، نه دلیل بالاتر بودن شخصیت انسانی آنان است و نه سبب امتیاز آنان در جهان دیگر؛ زیرا این امور صرفاً به تقوا و پرهیزکاری بستگی دارد. آیت‌الله جوادی آملی در این باره می‌نویسد: «قَوْمٌ بُوْدُنْ نَشَانَهُ كَمَالٌ وَ تَقْرِبٌ إِلَيْهِ اللَّهِ نِيْسَتٌ؛ ... قَوْمٌ بُوْدُنْ مَرْبُوطٌ بِهِ كَارَهَاهُيْ مَدِيرِيْتٍ وَ اجْرَاهَاهُيْ اسْتٌ. ... مَسَائِلٌ اجْتِمَاعِيْ، شَمَّ اقْتَصَادِيْ، تَلَاشٌ وَ كَوْشَشٌ بِرَاهِيْ تَحْصِيلِ مَالٍ، تَأْمِينٌ نِيَازَهَاهُيْ مَنْزَلٌ وَ ادارَهُ زَنْدَگَيِيْ را مَرْدٌ بِهِ عَهْدَهُ مَيْكِيرَدٌ وَ چُونَ مَسْؤُلٌ تَأْمِينٌ، هَزِينَهُ مَرْدٌ

۱. نساء، آیه ۳۴.

۲. فتح الله کاشانی، زبدة التفاسیر، ج ۲، ص ۵۸؛ ابوالفضل فیضی دکنی، سواطع الالهام، ج ۲، ص ۲۹؛ طبرسی، مجمع البیان، ج ۳، ص ۶۸؛ علامه طباطبائی، المیزان، ج ۴، ص ۳۴۳؛ محمد جمال الدین قاسمی، محسن التأویل، ج ۳، ص ۹۶؛ فخر رازی، مفاتیح الغیب، ج ۱۰، ص ۷۰.

۳. علامه طباطبائی، المیزان، ج ۴، ص ۳۴۳.

۴. ناصر مکارم شیرازی، تفسیر نمونه، ج ۳، ص ۳۷۱.

است، سرپرستی داخله خانه هم با مرد است. اما این‌چنین نیست که از این سرپرستی بخواهد مزیتی هم به دست آورد و بگوید: من چون سرپرستم، پس افضل هستم؛ بلکه این یک کار اجرایی است؛ یک وظیفه است نه فضیلت». ^۱ پس بر مرد لازم است که از حق سرپرستی خود سوءاستفاده نکند و جز در محدوده شرع و در چارچوب حق سرپرستی، که در قانون اسلام آمده، گامی برنزدارد و با شیوه‌ای درست و رفتاری عاقلانه زندگی را اداره کند؛ چنان‌که بر زن نیز لازم است که با زورگویی و خودسری، محیط عاطفی و محبت و موبد خانواده را برهمنزند و با احترام به حق مرد، از پاشیده شدن خانواده جلوگیری کند.^۲

۳. اخلاق‌مداری

توجه به فضایل اخلاقی، یکی از شاخصه‌های مهم خانواده اسلامی است. در قرآن کریم بیش از بیست بار کلمه «معروف» برای جنبه‌های مختلف روابط خانوادگی به کار رفته^۳ که چگونگی روابط زن و شوهر از مهم‌ترین جنبه‌های آن است. در بیشتر آیات، کلمه «معروف» با گستره‌ای بیشتر و در تمام جنبه‌های روابط خانوادگی به کار رفته است. از دیدگاه علامه طباطبائی «معروف» آداب و شیوه‌های رفتاری مناسب در یک جامعه است که عقلاً آن را به رسالت می‌شناسند یا هر عملی است که افکار عمومی آن را رفتاری شناخته‌شده و مأнос می‌دانند و با ذائقه اهل هر اجتماعی سازگار است.^۴

۱. عبدالله جوادی آملی، زن در آئینه جلال و جمال، ص ۳۶۶.

۲. محمدتقی مصباح‌یزدی، اخلاق در قرآن، ج ۳، ص ۸۴.

۳. بقره، آیات ۱۸۰، ۱۸۱، ۲۲۸، ۲۲۹، ۲۳۱، ۲۳۲، ۲۳۳، ۲۳۴، ۲۳۵، ۲۳۶؛ نساء، آیه ۱۹ و ۲۵؛ ممتuhe، آیه ۱۲؛ طلاق، آیه ۶ و ۲.

۴. علامه طباطبائی، المیزان، ج ۲، ص ۲۳۲.

اخلاق مدار بودن در خانواده جلوه‌های زیادی دارد؛ رفق و مُدارا، آسان‌گیری، مهروزی، تبسم، احترام متقابل، تحقیر نکردن، تمسخر و عیب‌جویی نکردن، پرخاشگری نکردن، صداقت، صبر و برداشتن و گذشت و تغافل از جمله نمونه‌های بارز اخلاق مداری است.

جلوه مهم دیگر اخلاق مداری، حسن خلق یا خوش‌اخلاقی است. جایگاه و ارزش خوش‌خلقی تا بدان جا است که به انسان‌های مؤمن محدود نمی‌شود و هر کس از این فضیلت بهره‌مند باشد، ارزشی گران‌سنج به دست می‌آورد. خانواده در پرتو نرم‌خوبی‌ها و مهربانی‌ها و گشاده‌روی‌ها رشد می‌یابد و به سعادت نزدیک می‌شود. امام رضا علی‌الله‌ السلام به نقل از رسول گرامی اسلام علی‌الله‌ السلام فرمود: «نزدیک‌ترین شما به من در روز قیامت کسانی هستند که اخلاق نیکو داشته باشند و با خانواده خود بیشتر مهربانی کنند».^۱

بسیاری از درگیری‌های خانوادگی، طلاق‌ها، پرخاشگری‌ها ریشه در عدم رعایت این ارزش بزرگ دینی و الهی دارد. جذبه حسن خلق بر دل‌ها تأثیر می‌گذارد، کوه‌ها را به حرکت درمی‌آورد و روح و روان انسان‌ها را تغییر می‌دهد. حسن خلق رابطه تنگاتنگی با ایمان دارد و کج خلقی نشانه ضعف ایمان است. امام باقر علی‌الله‌ السلام فرمودند: «إِنَّ أَكْمَلَ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا»؛ ایمان کسی از همه قوی‌تر است که اخلاقش از همه بهتر باشد.^۲

حسن خلق، زندگی را برای اعضای خانواده شیرین می‌کند و رویارویی با سختی‌های را آسان می‌سازد. رسول گرامی اسلام علی‌الله‌ السلام فرمود: «إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِأَهْلِ بَيْتٍ خَيْرًا رَزَقَهُمُ الرِّفْقَ فِي الْمَعِيشَةِ وَ حُسْنَ الْخُلُقِ»؛ هرگاه خداوند بخواهد به

۱. شیخ صدوق، عیون اخبار الرضا علی‌الله‌ السلام، ج ۲، ص ۳۸.

۲. شیخ کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۹۹.

خانواده‌ای خیر برساند، گذران زندگی را بر آنان آسان می‌کند و اخلاق نیکوبه آنان می‌دهد». ^۱ از امام صادق علیه السلام درباره حسن خلق پرسیدند و ایشان فرمود: «**تُلِينْ جَانِبَكَ وَ تُطَيِّبُ كَلَامَكَ وَ تَلْقِي أَخَاكَ بِيُشْرِ حَسَنٍ**؛ رفتارت را ملايم کن، کلامت را پاکيذه ساز و از برادرت با گشاده‌رويی استقبال کن». ^۲

گشاده‌رويی نسبت به همسر تا جايی اهميت دارد که رسول اعظم علیه السلام آن را يكى از حقوق زن بر همسر خود دانسته و فرموده‌اند: «**حَقُّ الْمَرْأَةِ عَلَى زَوْجِهَا أَنْ يَسُدَّ جَوْعَتَهَا وَ يَسْتُرَ عَوْرَتَهَا وَ لَا يَقِيِّحَ لَهَا وَجْهًا**؛ حق زن بر شوهرش اين است که او را گرسنه نگذارد، بدنش را بپوشاند و با او ترش روبي نکند». ^۳

با بررسی آثار معجزه‌آسای گشاده‌رويی درمی‌یابيم که بى سبب نیست که گشاده‌رويی علامت ايمان، ^۴ نيمى از عقل، ^۵ اولين عطيه الهى ^۶ و آغاز نیکوکاري ^۷ دانسته شده است.

شهيد دستغيب در کنار خانواده، خود را عضوي از آن‌ها می‌دانست و برای خود ارزشی بيش از دیگران قائل نبود. ايشان در محيط خانه سخت‌گيری نمی‌کرد، بلکه وجودش سرچشمeh خير و برکت بود. همسر ايشان در اين‌باره می‌گويد: در امور زندگی به من اختيار تام داده بودند. هر کاري که انجام مى‌داديم، هيق

۱. مجلسی، بحار الانوار، ج ۷۱، ص ۳۹۴.

۲. شيخ صدوق، معانی الاخبار، ص ۲۵۳.

۳. علامه مجلسی، بحار الانوار، ج ۱۰۰، ص ۲۵۴.

۴. عن على علیه السلام: «الْمُؤْمِنُ ... بِشُرُّهُ فِي وَجْهِهِ وَ حُرْنُهُ فِي قَلْبِهِ». (شيخ كليني، الكافي، ج ۲، ص ۲۲۶).

۵. عن الصادق علیه السلام عن آبائه علیهم السلام: «**حُسْنُ الْبِشْرِ اللَّذِي نُصْفُ الْعُقْلِ**». (علامه مجلسی، بحار الانوار، ج ۷۳، ص ۶۰).

۶. عن على علیه السلام: «**حُسْنُ الْبِشْرِ أَوْلُ الْعَطَاءِ**». (تميمی آمدی، غرالحكم و درالكلم، ص ۲۵۴).

۷. عنه علیه السلام: «**بِشُرُّكَ أَوْلُ بِرْكَ**». (شيخ كليني، الكافي، ج ۲، ص ۱۰۳).

ایرادی نمی‌گرفتند؛ چون می‌دانستند راه ما راه خودشان و هدف ما یکی است. با بچه‌ها خیلی مهربان بودند. در اوقات فراغت، در حیاط با بچه‌ها قدم می‌زدند و آن‌گونه که بچه‌ها و نوه‌ها دلشان می‌خواست، با آن‌ها رفتار می‌کردند. ایشان در کارهای خانه هم علاوه بر کارهای شخصی خود، به ما کمک می‌کردند.

ایشان هشت فرزند داشت که هیچ‌گاه با هیچ‌یک از آنان، به درشتی سخن نگفت؛ بلکه به آن‌ها احترام می‌گذاشت و مراقب بود مادرشان را ناراحت نکنند؛ زیرا برای همسرش احترام ویژه‌ای قائل بود. ایشان هیچ‌گاه سرزده به اتاق فرزندانش وارد نمی‌شد، بلکه ابتدا در می‌زد و آنان را صدا می‌کرد.^۱

۴. تربیت دینی

یکی از مهم‌ترین شاخص‌های خانواده در سبک زندگی اسلامی، تربیت دینی است. توجه به ارزش‌های دینی و جاری ساختن تربیت بر محور دین در خانواده، معیار زندگی و زندگه بودن واقعی است که آثار و برکات فراوانی دارد؛ چنان‌که امام علی علیه السلام می‌فرمایند: «لَا حَيَاةَ إِلَّا بِالدِّينِ وَ لَا مَوْتَ إِلَّا بِجُحُودِ الْيَقِينِ؛ زندگی جز با دین [و دین‌داری] نیست، و مرگ، جز با انکار [و از دست دادن] یقین».^۲

امام صادق علیه السلام با اشاره به آثار دین‌داری در زندگی افراد می‌فرمایند: «شخص دین‌دار می‌اندیشد و در نتیجه، آرامش، وجود او را فرامی‌گیرد و خود را کوچک می‌شمارد، پس به فروتنی می‌گراید. قناعت می‌ورزد، پس احساس بی‌نیازی

۱. دستغیب، نفس مطمئنه، ص ۸. به نقل از اسحاقی سید حسین، حلیمه قریب بلوک و سید محمدعلی صادقی و علی حائری، «شهیدان محراب (ویژه‌نامه شهدای محراب حضرات آیات‌الله مدنی، دستغیب، صدوقی و اشرفی اصفهانی)»:

www.pajuhesh.ir/Product/book/show.text/id/1422/book_keyword//occasion//index/1/ind
. ex Id/144468

۲. شیخ مفید، الإرشاد، ج ۱، ص ۲۹۶؛ علامه حلی، کشف اليقین، ص ۲۱۶؛ علامه مجلسی، بحار الأنوار، ج ۷۷، ص ۴۱۸.

می‌کند. به آنچه به او داده شده، خرسند است و گوشه تنهایی را برمی‌گزیند؛ پس از دوستان بی‌نیاز می‌گردد. خواهش‌ها را رها می‌کند، پس آزاد می‌شود. دنیا را کنار می‌گذارد، پس از بدی‌ها در امان می‌ماند. حسادت را دور می‌افکند، پس دوستی آشکار می‌شود. مردم را نمی‌ترساند، پس از آنان نمی‌ترسد. به آنان تعدّی نمی‌کند، پس از گزند ایشان در امان است. به هیچ‌چیز دل نمی‌بندد، پس به رستگاری و کمال فضیلت دست می‌یابد. عافیت را می‌بیند، پس کارش به پشیمانی نمی‌کشد».^۱

در تحقیقات پژوهشگران نیز اهمیت دین‌داری در استحکام بنیان خانواده به اثبات رسیده است. برخی پژوهشگران درباره مذهب و احساس خشنودی بیان کرده‌اند که خشنودی زناشویی تحت تأثیر مذهب قرار دارد و مذهب و پایبندی به آن می‌تواند میزان طلاق را تا حدود پنجاه درصد کاهش دهد.^۲

جلوه‌هایی از تربیت دینی در خانواده

۱. حفظ خانواده از آسیب‌های عقیدتی، اخلاقی و رفتاری

از آنجاکه بر اساس الگوی اسلامی خانواده عهده‌دار تربیت دینی است؛ خداوند در قرآن دستورهایی درباره نگهداری خانواده بیان می‌کند: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ظَمَنُوا قُوَّاً أَنْفُسَكُمْ وَ أَهْلِكُمْ نَارًا؛ ای کسانی که ایمان آورده‌اید، خودتان و کسانتان را از آتشی که سوخت آن، مردم و سنگ‌هاست حفظ کنید».^۳

امام صادق علیه السلام می‌فرمایند چون این آیه نازل شد: «ای کسانی که ایمان آورده‌اید،

۱ محمد محمدی ری‌شهری، تحکیم خانواده از نگاه قرآن و حدیث، ص ۲۴۹.

۲ مجتبی حیدری، دینداری و رضامندی خانوادگی، ص ۳۵.

۳ تحریم، آیه ۶.

خود و خانواده‌تان را از آتش، حفظ کنید»، مردی از مسلمانان نشست و گریه کرد و گفت: من از [حفظ] خود ناتوانم. اکنون مسئولیت خانواده‌ام نیز بر عهده‌ام نهاده شد! پیامبر خدا^{صلی الله علیہ و آله و سلم} فرمود: «حَسْبُكَ أَنْ تَأْمُرُهُمْ بِمَا تَأْمُرُ بِهِ نَفْسَكَ وَتَهَاجُّهُمْ عَمَّا تَنْهَى عَنْهُ نَفْسَكَ؛ برای تو همین کافی است که به آنچه خودت را بدان فرمان می‌دهی، آنان را نیز فرمان دهی و از آنچه خودت را نهی می‌کنی، آنان را نیز از آن نهی کنی».^۱

از این آیه و روایات به دست می‌آید^۲ که مؤمن در مقابل خانواده‌اش مسئول است و باید زمینه رشد اخلاقی آنان را فراهم کند. نگهداری خانواده وابسته به تعلیم و تربیت، امری معمور و نهی از منکر و فراهم ساختن محیطی پاک و خالی از هرگونه آلودگی است. این امر مستلزم برنامه‌ای از نخستین سنگ بنای خانواده، یعنی از مقدمات ازدواج، و سپس نخستین لحظه تولد فرزند است و باید در تمام مراحل با برنامه‌ریزی صحیح و با نهایت دقیق تعقیب شود.

۲. تربیت دینی فرزندان

در سبک زندگی اسلامی عوامل گوناگونی در تربیت انسان مؤثر است؛ اما حقیقت آن است که تأثیر محیط خانه و خانواده در میان این عوامل، بالاترین نقش را ایفا می‌کند. مقام معظم رهبری می‌فرمایند: «اسلام برای دوران کودکی و نوجوانی چند عامل تربیتی تعیین کرده که یکی از آن‌ها آموزش‌های والدین و تأثیرات محیط خانواده است».^۳

خانواده اولین مدرسه‌ای است که کودک آینده فکری، فرهنگی و اعتقادی خود را

۱. شیخ کلینی، *الكافی*، ج ۵، ص ۶۲؛ طبرسی، *مشکاة الأنوار*، ص ۱۰۲، ح ۲۲۶؛ علامه مجلسی، *بحار الأنوار*، ج ۱۰۰، ص ۹۲.

۲. ر. ک؛ ناصر مکارم شیرازی، *تفسیر نمونه*، ج ۲۴، ص ۲۸۷.

۳. مصاحبہ با مجله آینده‌سازان، ۱۳۶۵/۷/۲۱.

بر پایه آموزش‌هایی که از آن دریافت کرده، بنا می‌کند؛ از این‌رو در احادیث پیشوایان معصوم علیهم السلام سفارش‌های فراوانی درباره اهمیت تربیت فرزندان، مقدمات و راهکارهای آن بیان شده است. شروع تربیت دینی فرزندان را باید در انتخاب همسر جستجو کرد. پیامبر صلوات الله علیه و آله و سلم در این‌باره فرمود: «أُنْظُرْ فِي أَيِّ نِصَابٍ تَضَعُّ وَلَدَكَ فِإِنَّ الْعِرْقَ دَسَّاسٌ؛ نَگَاهْ كَنْ فَرَزَنْدَتْ رَا درْ كَدَامْ رَحْمَ قَرَارْ مَيْ دَهْيِ؛ چِرا کَهْ [رَگْ وْ] رَيْشَهْ، تَأْثِيرْ گَذَارْ اَسْتْ». ^۱ همچنین امام صادق علیه السلام می‌فرماید: «سَهْ چِيزْ بَرَای فَرَزَنْدْ بَرَ عَهْدَهْ پَدَرْ اَسْتْ: مَادَرْ خَوبْ بَرَای او بَرَگَزِيدَنْ، نَامْ نَيْكْ بَرَ او نَهَادَنْ، وَ تَلاَشْ فَرَاؤَنْ درْ تَرْبِيَتْ او نَمُودَنْ». ^۲

درباره زمان انعقاد نطفه، حمل و بارداری، بعد از تولد، و چگونگی نهادینه کردن فرهنگ دینی در فرزندان دستورالعمل‌های فراوانی از منابع اسلامی استخراج می‌شود که برخی از آن‌ها عبارت‌اند از:

- گفتن اذان و اقامه در گوش کودک؛ ^۳
- گشودن کام کودک با تربت امام حسین علیه السلام و آب فرات؛ ^۴
- آموزش قرآن. ^۵

۱. متقی هندی، *كنز العمال*، ج ۱۵، ص ۸۵۵.

۲. محمد محمدی ری‌شهری، *حکمت‌نامه کودک*، صص ۳۵-۴۱.

۳. همان.

۴. الفقه المنسوب إلى الإمام الرضا علیه السلام، ص ۲۳۹؛ شیخ صدوق، *عيون أخبار الرضا* علیه السلام، ج ۱، ص ۲۰.

۵. الفقه المنسوب إلى الإمام الرضا علیه السلام، ص ۲۳۹؛ شیخ کلینی، *الکافی*، ج ۱۱، ص ۳۸۲.

۶. شیخ حرّ عاملی، *وسائل الشیعه*، ج ۶، ص ۲۰۰.